Tüdrukul oodata kuni poeg metsast kodu tuleb. Kui poeg kodu tuli, käskis vabatnaine lemmal tüdrukule õhtu küüpi anda ja üllesilma tagasi viia. (küüp = mitmesuguste suurustest karp, kast, kelle kaant hoitseja välja tõmmatakse). Tüdrukule õhtu ka, lemma pidanud küübi iga kätte andma, mitte võõrasema kätte. Iga võttis küübi tahti, kuldraha oli seen. Võõrasema jai seda teada ja viskas oma tütre ka kaema. Naise tütar läks raju põhjast edasi, talle tuli suure vedlaga oinas vastu. Tüdruk nuttis oina ära ja võttis vedad ja rauad omale. Ta läks edasi. Talle tuli lehm vastu ja palus: Lüpsa mind ära. Tüdruk lüpsis ka ära, jõi piima kõhtu ja läks kõige lüpsjakuga minema. Ta läks edasi ja tuli vabatperesse. Sääl oli harge võõrana naine sängis. See ütles tüdrukule: Sina oled üks võõras teekäübija, tüta mulle juua. Tüdruk tüdis juua ja küsis: kust ma vitta saan? Võta ohakaid ja kõduspuu okki ja tee mulle vihk. Tüdruk tegi nõnda ja küsis: kudas ma sind juua saan? Võta mind jalast kinni ja vea juua. Tüdruk võttis võõra naise jalast kinni, vedas tuast välja, nõnda et naise pää üle vaste kõlks ja kõlks tegi, ja jüs kohiskes juua. Siis küsis ka: kudas ma sind koudile saan? Võta üheht kohast kõhu

ohakast kinni ja viska mind üles. Tüdruk tegi nõnda, viskas jüs võõra naise oma vihaga meriseks, kui vatas lemma ära ja vedas jälle jalga pidi lauta. Harge käskis oodata, kuni poeg metsast kodu tuleb. Tüdruk oolas. Poeg tuli kodu, andis tüdrukule küübi ja viis lemma üles silma. Harge oli aga tüdrukule käskinud, küüpi emma kätte anda. Ema võttis küübi tahti, tuli jõõstas küübist välja ja põletas „elud" ära (jõõstama = kargama). Nüid oli mehel ja naisel suur mure, kuidas nuiv elujõud teha. Tuleb otsata mehe tütre vaha eest elujõud ehitama. Mehe tütar oli helde, andis vaha. Elud olid pooteli valmis raiutud, kui meeo kodu tulles kerge maha unustas. Ta saatis oma tütre kergest tooma. Kui see tagasi tuli, olid kõik laulud juua, ja jeht ajast saadik laulis ka nõga ihuhatt. Teisel pääeval unustas meeo nõndajamati oma kinne maha ja saatis naise tütre järele. See ütles aga: Mis kuradi unustamine see jüs igapäev on? ja vandus kiresti lumes. Seist ajast hakas ka peer joopama, ka peerelnud ikka alati. — Ükskord vidas mehe tütar jõmmukut ja laulis koorma juures. Kuninga poeg nägi teda ja kuulis ka laulu ja tahtis teda omale kosida. Pandiks pannis ka tüdrukule üle komma kuninglikka riidesid.